

Această carte avea puține șanse să vadă lumina zilei... A aduna chintesența numeroaselor mesaje primite de-a lungul anilor, dar *mai ales în ultimul timp*, din Lumile Spațiului nu a fost o sarcină ușoară. Era necesară o alegere. Iar apoi, chiar trebuia să luăm în considerare un asemenea proiect?

Dacă nu ar fi fost cei câțiva prieteni și un număr tot mai mare de scrisori primite care ne-au convins în cele din urmă, cu siguranță nu ați fi ținut acum în mâini aceste pagini.

La toate acestea s-a adăugat speranța că al lor conținut ar putea servi la creșterea acelor dintre noi care știu cu toată ființa că există „ceva” dincolo de materia densă în care omenirea noastră se împotmolește din ce în ce mai mult.

Efectiv o speranță... fiindcă aceasta poate fi motorul principal care lipsește în modul cel mai cumplit acestei lumi. A crede în apariția posibilă a dinamicii sale reprezintă, desigur, un pariu. Ni-l asumăm.

Nu contează scepticismul și ridicările din umeri cărora le va da naștere, deoarece, după o reflectare matură, credem că este de preferat să fie așa decât să vedem cum se strâng înregistrările și paginile pentru ca mai apoi să zacă pe fundul unui sertar.

Unele dintre aceste retranscrieri – suntem convinși – nu vor fi neapărat pe placul tuturor din cauza adevărilor și „tendințelor” actuale pe care le scot în evidență. Ar fi trebuit, din acest motiv, să le cenzurăm? Mai mult ca sigur că nu... Să facem asta ar fi însemnat într-un fel să trădăm Mesagerii – Elohimi – ai căror purtători de cuvânt suntem.

Această carte este, înainte de toate, o carte a sincerității și tocmai această sinceritate îi sporește, fără îndoială, valoarea. Suntem foarte conștienți de repetarea anumitor date care vor fi găsite în carte și care traduc insistența Ghizilor noștri asupra câtorva aspecte majore. Această repetare exprimă autenticitatea sa.

Dar această carte este și un martor. Ea depune mărturie nu numai despre starea lumii noastre așa cum poate fi percepută din exterior, ci și despre evoluția văzută de Cei care își asumă ca misiune să ne însoțească în rătăcirile noastre.

Desigur, aceste învățături, toate primite pe cale orală, au necesitat o retranscriere cu răbdare, ceea ce înseamnă în mod inevitabil adaptarea anumitor întorsături de frază. Un exercițiu indispensabil pentru o lectură fluidă. Exprierea orală nu este niciodată la fel ca cea în scris. Totuși, trebuie să știți că această muncă de rescriere a fost realizată foarte fidel și meticolos cu acordul prietenilor noștri Elohimi, care sunt conștienți de această necesitate.

Cu toate acestea, înainte de a merge mai departe și de a le da cuvântul, să ne aplecăm mai mult asupra identității lor.

Elohimii și noi - pg. 11

Ce înseamnă mai exact cuvântul Elohim?

Ni se pare că toți exegeții și cercetătorii sinceri care nu sunt supuși unei dogme au convenit că termenul Elohim se poate traduce, în principal, în două feluri: „Cei care vin de Sus” și „Cei sub protecția cărora ne putem plasa”.

Ceea ce este sigur, chiar dacă refuzăm aceste traduceri, este faptul că în ebraică este un termen la plural... Un lucru evident care ar trebui să atragă atenția mai mult decât a făcut-o până în prezent.

Așadar, cum trece neobservată traducerea lui Elohim prin „Dumnezeu”, pe care Bisericile o propun cu destul de mare ușurință? Pur și simplu printr-o piruetă... Teologii filologi – trebuie să cădem de acord – au fost întotdeauna foarte pricepuți în acest domeniu. Ei răspund spunând că este vorba într-un fel de o formă de „plural al majestății” atribuit Divinității și care face trimitere la multiple aspecte sub care Ea se manifestă.

În ceea ce ne privește, considerăm că este o explicație prea facilă și destul de simplistă. Această percepție a Multiplului care ilustrează Unitatea și conduce la Ea ar putea, în orice caz, să se aplice religiilor așa-zis politeiste precum hinduismul sau budismul tibetan, pentru care fiecare divinitate sau zeităte ilustrează un atribut al Divinului... Occidentul nostru creștin ar trebui să reflecteze la asta!

pg. 16

Faptul că Elohimii – care sunt autorii mesajelor pe care vi le propunem aici ca fiind cele mai elocvente în raport cu realitatea noastră actuală – lucrează într-o manieră iubitoare pentru ca noi să creștem cât mai mult posibil în armonie se datorează faptului că Ei înșiși au parcurs un lung drum de creștere. Totuși, asta nu înseamnă nici că au atins stadiul de perfecțiune pe care li-l atribuim uneori.

Când termenul Elohim este tradus prin „Înger” se face o greșeală fundamentală. Trebuie bine înțeles faptul că, atunci când vom reuși, la nivel de specie și apoi individual, să intervenim în schema evolutivă a unei planete alta decât a noastră... s-ar putea să devenim prin acest simplu fapt niște Elohimi pentru ființele pe care le vom găsi acolo și în a căror genetică vom interveni probabil din multiple motive. Ideea a germinat deja de ceva timp în rândul celor mai vizionari dintre cercetătorii noștri din domeniul aerospațial. Dar totuși nu vom fi Îngeri!

Elohimii au participat la stabilirea și intervenția omenirii noastre pe Pământ? După atât de mulți ani scurși de la contactul lor, am putea spune că cei doi termeni se apropie destul de mult de

realitate. Pământul a fost întotdeauna perceput de vizitatorii săi drept o planetă gazdă, o planetă-școală... atât pentru „ghizii și învățătorii” săi, adică Elohimii, cât și pentru elevii acestora, adică noi. Astfel, Frații noștri mai mari au ajuns să ne educe, să ne îndrume în funcție de originile noastre din cosmos și de anumite cicluri care favorizează apariția sau declinul unei civilizații sau a alteia cu scopul unui echilibru global.

A doua întâlnire - pg. 52

MJ: Dragi frați... De ce există suferință? De ce atâtea inegalități și nedreptăți, de ce toți acești poluanți și toate aceste distrugeri? La ce putem spera...?

Frații: Surioară, în realitate, privind foarte de sus, nu există niciodată greșeală în sensul strict al cuvântului în ceea ce trăiți sau, mai exact, în ceea ce vă faceți vouă înșivă. Doar absurdități, inconsecvențe, impasuri pe care trebuie să învățați cu toții să le vizitați, să le experimentați, pentru a vă forma, a vă consolida și apoi a crește.

Singura voastră greșeală în lume, dacă vrem cu adevărat să ne folosim de acest termen, este uitarea naturii voastre divine. Tot restul nu este decât ucenicie și teste, tot restul nu este decât o deschidere treptată a inimii voastre...

Prin miliarde de mici gesturi, voi acționați... Așa cum ți se întâmplă ție adesea să gândești și să scrii, tu ajuți atât cât îți este cu putință... Pentru că da, esențialul stă în acțiunea de zi cu zi.

Astfel, prin intermediul a miliarde de gânduri care vă aparțin vouă, oamenilor de pe Pământ, voi aveți puterea de a însămânța câmpul a ceea ce se va numi viitorul vostru și totodată aveți capacitatea de a pansa rănilor lumii care vă găzduiește.

Însă să nu credeți că trebuie să fiți opt miliarde de ființe umane care să conștientizați acest lucru! Există ceea ce se cheamă o masă critică de atins. Așa că fiți din ce în ce mai numeroși cei care nu vă mai războiți în interiorul vostru... Este singura modalitate adevărată prin care veți pregăti Pământul zilei de mâine, chiar dincolo de ceea ce vă puteți imagina.

A șaptea întâlnire - pg. 90

Or, nu este vorba deloc despre așa ceva. Este vorba despre un fel de graniță creată printr-o schimbare a frecvenței vibratorii. O frecvență vibratorie nu are nimic concret care să fie comparabil cu un tavan de sticlă. Am putea vorbi pur și simplu despre o lungime de undă care

diferențiază două universuri. Această lungime de undă a fost generată acum milioane de ani de Frații noștri din Anti-Shambhalla, pe care poate este preferabil să-i numim azi Arhonți.

Arhonții sunt disidenți ai Fraternității noastre galactice. Acești disidenți, oricare ar fi Prințul sau Suveranul lor, indiferent de numele care i se dă, au luat singuri decizia de a se separa de acțiunea noastră refuzând în special instituirea pe Pământ a ambasadei de Lumină numite Shambhalla. Principiul Libertății, inclusiv cel al libertății de răzvrătire, este – așa cum am văzut – un Principiu care guvernează ansamblul Universului universurilor. Cât despre Prințul Arhonților pe care tocmai l-am menționat, el corespunde cu ceea ce misticii catari numeau odinioară Demiurgul.

Un Demiurg este un Creator autoproclamat. O ființă care are nevoie să experimenteze noțiunea de divinitate care sălășluiește în Ea și care antrenează în urma sa alte ființe care au aceeași nevoie. Este o experimentare care are loc evident la un nivel egotic. Termenul egotic poate surprinde în contextul unui asemenea nivel de dezvoltare, dar totuși egoul în multiplele sale expresii poate fi prezent la foarte multe grade ale Creației. Nevoia unui „Eu”, a unui „Eu concep și eu organizez un univers pe care îl pot modela în felul meu, mai bun decât toate cele care au existat vreodată”. Iată motorul... Îl vedem, de altfel, pus în aplicare din ce în ce mai mult pe Pământ în numeroase țări, la o altă scară evident.

A douăsprezecea întâlnire - pg. 179

Frații: Libertatea le aparține acelor care rup rândurile, surioară.

Grația vine dintr-o Germinare în inimile care acceptă să fie „un șantier”. Asta înseamnă a crește, chiar dacă prețul vi se pare mare.

Înțelegi? Înțelegi, tu care pui întrebări... care cazi pradă deznădejzii?

Planul prevăzut pentru Pământ se înalță mai sus decât toate rolurile imaginate și jucate de „politicienii” și „ahtiații de putere” din această lume. Planul, Singurul... este văzut de Sus, atât de Sus încât nici nu bănuieți încă întreaga întindere a viziunii Sale în Altitudine... Subtilitatea sa este Divină. Sunteți încă prea orbi pentru a vedea clar. Grăbiți-vă să vă dezvoltați toate zonele cognitive pentru a înțelege ce este pe cale să se întâmple prin acțiunea Marelui Pendul Cosmic.

Nu, Pământul nu va fi salvat de alegeri... nici de șefi de stat, nici de declanșarea celui mai mic conflict mereu motivat de o „cauză nobilă”.

Pentru că toate acestea nu sunt decât „josnicie” la modul cel mai obscur, mai mârșav și mai avid. Doar vânt cu iz îngrozitor!

Este ceea ce vă face atât de mult rău... vă sfâșie și vă ține într-o dualitate care transpiră, care este contagioasă, care menține dispersia, lipsa de uniune și durerea. De fiecare dată când manifestați ceea ce este cel mai greu în voi, vă pierdeți strălucirea și energia vitală...

Starea de Unitate a oamenilor va fi singura Forță eliberatoare!

În prezent trăiți cu toții niște „morți mici” în fiecare zi, adevărate pierderi ale ființelor dragi, trădări grave ale prieteniei sau ale fraternității, sciziuni chiar în sânul familiei... Nu v-ați simțit niciodată atât de singuri, atât de răniți, atât de dezamăgiți... Scoateți-vă deci capul din acest noroi mondial.

Este urgent... detașați-vă de așteptările pe care le aveți de la conducătorii voștri... Marea lor majoritate nu este din păcate demnă de încrederea voastră. Nu au niciun pic de iubire în ei pentru că sufletul lor a acceptat să nu mai respire. În spatele cuvintelor facile, câți sunt capabili de compasiune sau chiar de o simplă empatie? O constatați în fiecare zi, cu fiecare din deciziile lor. Ce sperați de la ei? Să fiți „salvați”? Să fiți înțeleși? Auziți? Nu, ei nu sunt „aripile” voastre și nu vor fi niciodată... Ei înșiși trebuie să învețe să capete înălțime...

Rezistați! Rezistați privind în sus și păstrându-vă verticalitatea în inimile voastre.

Pământul și toate regnurile care trăiesc pe el vor fi eliberate de Inteligența sufletelor, de puritatea inimilor și de conștiințele multiplicat și susținute de Marea Alianță... Fiți deci cu toții uniți în respectarea Vieții și a Sacralului, a tot ceea ce trăiește, a tot ceea ce este însuflețit de Principiul viului, de Suflu.